

[V. Buhl.]

hørighed, en solidarisk Forbindelse over for de kommunale Opgaver, som gør det nødvendigt, at der sker en rimelig Fordeling af de kommunale Byrder efter Bæreevne, og at sammenhængende tekniske Problemer løses i Fællesskab.

Om den nu foreslaaede Ordning er stærk nok, er dybtgaaende nok til at skabe den Ligestilling for Befolkningen og det Samarbejde, som Byfællesskabet tilsiger, maa de kommende Aar vise. Det er en Prøvetid, der nu forestaar, og om syv, otte Aar skal Resultatet gøres op.

At den nuværende Tilstand er uholdbar, erkendes fra alle Sider. Kun er det beklageligt, at Viljen til Handling inden for Oppositionen ikke staaer Maal med denne Erkendelse. Naar der fra Venstres Side henvises til en ny Kommissionsbehandling, er dertil at sige, at vel ingen Sag nogen Sinde har foreligget grundigere og kyndigere belyst gennem Kommissions- og Udvalgsbehandling end netop denne, og naar man ser bort fra Divergensen om en tosidet eller tresidet Udligning — et Spørgsmaal, som det i sig selv næppe kan volde større Vanskelighed at tage Stilling til —, er Forholdet det, at baade Frederiksbergs sagkyndige Repræsentanter, Gentofte Kommunalbestyrelses Repræsentanter og den samlede Kommunalbestyrelse i København har erkendt, at Forslaget teknisk set er et egnet Grundlag for Spørgsmaalets Løsning. Det kan derfor kun opfattes som et Forsøg paa at knibe udenom, naar Venstre nu tager sin Tilflugt til den nylig nedsatte Skattekommission. At Venstre vil gaa de to Velhaverkommuners Ærinde, kan maaske synes noget mærkeligt; derimod forundrer det næppe nogen, at de Konservative gør det. Frederiksberg og Gentofte er nu engang Hjertebørnene, selv om det i denne Sag har været et Par vanskelige Børn at tumle.

Men naar nu samtlige 4 konservative Udvalgsmedlemmer i Betænkningen i skøn Enighed beklager sig over, at Lovforslaget ikke byder paa en Løsning, der er bygget op paa rimelige og retfærdige Hensyn til alle Sider, maa enhver, der har fulgt Sagens Gang, forbavses over en saadan Dristighed. Sandheden er jo den, at de Konservative har været ganske ude af Stand til at øve nogen Indsats i denne Sag, fordi det har

været fuldkommen umuligt for Partiets Repræsentanter fra de 3 Kommuner at blive enige om, hvilke Hensyn de indbyrdes var hverandre skyldige. Regeringspartierne har ikke, som det er blevet sagt af det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange) i Gaar, afvist Forhandling, vi har tværtimod tilbudt Forhandling paa Lovforslagets Grund, men vi har ganske naturligt stillet som Betingelse, at der maatte være Enighed mellem de Konservative indbyrdes om de eventuelle Ændringer, som der skulde forhandles om, og jeg tør roligt paastaa, at der i Udvalget ingen Mulighed har været for at samle de Konservative om et fælles positivt Standpunkt. Er der nogen, der ikke har formaaet at formidle de modstaaende Hensyn i denne Sag, er det derfor de Konservative selv.

I øvrigt vilde det være interessant at faa at vide, hvilke rimelige og retfærdige Hensyn der er tilsidesat i denne Sag. Er det den tosidede Udligning, man sigter til, denne Udligning, som Frederiksberg har modsat sig, men som er krævet af Gentofte og tiltraadt af de Konservative i København, eller hvilke andre Bestemmelser drejer det sig om? Hvilke Synder er det, de 4 ærede Medlemmer her er enige om at bebrejde ikke blot Regeringspartierne, men ogsaa de konservative Medlemmer i det andet høje Ting, som har stemt for Forslaget? Nej, det er ikke de 4 konservative Udvalgsmedlemmer, men det er den højtærede Indenrigsminister, der har staaet som Retfærdighedens Vogter i denne Sag. Det er Ministeren, der har maattet dele Sol og Vind lige, og som ikke mindst har maattet sørge for, at der i Forholdet mellem Frederiksberg og Gentofte blev taget et rimeligt og retfærdigt Hensyn.

I Stedet for fortsat at forsøge paa at rejse Modvilje mod Udligningen — hvad der for øvrigt ganske mislykkedes ved Kommunevalgene — burde Konservatismen gaa ind i et positivt Samarbejde paa Nyordningens Grund. Det, det nu gælder om, er, ogsaa kommunalt set, at underbygge og styrke det Interesefællesskab, der bestaar i Kommunerne imellem, og forhaabentlig vil Udligningsordningen kunne yde et værdifuldt Bidrag hertil.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det høje Ting at stemme for Forslaget.